

Fra kampen mellom Trondheim og Randaberg. (Fra venstre:) Torben Myrvold mot Thor-Geir Harestad. Bak ser vi Svein Michelsen.

det nok heller at en slik manipulering ville være urettferdig overfor de andre lagene. Skjebnen ville det imidlertid slik at de to favorittene møttes i nest siste runde, og det skulle vise seg å bli en thriller av klasse. Ingen av lagene stilte med sitt absolutt sterkeste mannskap (Erik Fossan hadde eksamen og OSS manglet Simen Agdestein), men begge var likevel formidable.

Skremmeskudd

Bergens leverte en sterk søknad allerede i første runde, da laget innkasserte sitt første poeng etter bare 11 (!) trekk i matchen mot Randaberg, for så å avslutte med 6-0-seier! Slutttabellen sier mye om hvor sterkt det var - Randaberg jobbet seg opp igjen og tok til slutt bronseplassen. Det ga også gode argumenter til dem som hevder at Vestlandsserien nå er landets sterkeste divisjon.

Etter dette fortsatte Bergenslaget å kjøre knallhardt, og ledet med to (individuelle) poeng over OSS før den avgjørende kampen. Dermed var det allerede klart at Oslo-klubben var nødt til å vinne matchen for å hente hjem mesterskapet. ("Hvis ikke vi kan slå dem, er det ingen som kan det" - Ragnar Hoen). Og matchen viste at Bergens forslag ikke var så arrogant: Kampen kunne med fordel vært spart til siste runde - den er den beste jeg noensinne kan huske å ha sett.

Oppgjøret

Det er nesten umulig å spå om sluttresultatet fra

de tidlige stadiene i en match, men halve mora er å prøve. Og til å begynne med så alt lyst ut for Bergenslaget, som dessuten flere ganger tidligere hadde fått bedre uttelling enn stillingene skulle tilsi. På førstebord førte Ivar Bern de sorte brikkerne og han skaffet seg snart en klar fordel mot Einar Gausel. Tar man i betraktning sjakken psykologiske aspekt, betyr det likevel ikke så mye, da Gausel ikke har tapt for Bern på mange år, uansett stilling.

Fyllingen presset stadig hardere mot Øgaard, og Roys fryktinngytende form og perfekte score så langt i seriesjakkseasonen, ga Oslosiden ekstra grunn til bekymring. På tredjebord ble Eirik Gullaksens stilling gradvis bedre mot OSS' beste poengplukker, Espen Agdestein, som i likhet med Fyllingen hadde 100% score hittil i seriesjakkseasonen. Ragnar Hoen og Ole Christian Moens åpningsspill var heller tvilsomt, men Øystein Dannevig hadde et solid grep på Trond Gabrielsen.

Etterhvert som matchen skred fram, førte Oslo Schakselskaps klasse og erfaring laget opp i ledelsen. Moens knallform fra Arnold Cup holdt fortsatt, og med et par selvsikre og aggressive trekk arrangerte han et angrep som ga uttelling: 1-0 til "selskapet". Nestemann ut var Hoen. Han formelig dyttet Petter Fossan av brettet så lett og ledig at jeg begynte å lure på om stillingen hans noen gang hadde vært tvilsom. Espen greide å riste av seg det meste av Gullaksens fordel i det de nærmet seg 40 trekk, og

til tross for voldsomme krumspring fra Gabrielsen, beholdt Dannevig den avgjørende fordel i den andre pillesesjonen.

Bergens slo tilbake der OSS minst ventet det - på de øverste bordene. Fyllingen vant på tid (og stilling) og Bern gjorde ingen feil. Etter årelange ydmykelser fra Gausels hånd, kunne man etter at seieren var et faktum observere Ivar i full gang med å rulle seg en sigarett mens han utførte en liten seiersdans.

Laget hans lå under 2-3 da lagkaptein Gullaksen satt ved brettet fast bestemt på å vinne partiet for andre gang. Espens sjakktalent er ubestridelig, men har alltid vært plaget av nerver når det virkelig gjelder. Hans spill tidligere i år viser nettopp hvor sterk Espen er når han er avslappet. På den andre siden av brettet struttet Gullaksen av selvsikkerhet etterhvert som han rullet tilbake hvits stilling. Da partiet gikk til avbrudd, var stillingen vunnet for Bergens, men noen tekniske vanskeligheter gjensto. Laget la mye arbeid i hengepartianalysene og Gullaksen greide brasene uten problemer.

Siste runde ble en noe halvhjertet affære. OSS lå stadig to poeng bak Bergens, og da nyttet det lite at de slo Randaberg 4½-1½ når Bergenslaget dampveivalset over Narvik med sifrene 5-1. Fyllingen hadde muligheter til å oppnå 10/10 i seriesjakkssammenheng, men nøyde seg med remis i en god stilling for ikke å gå glipp av siste mulighet til å forsyne seg av Gausdals lunsjbuffé...

Randabergs slutt plassering viser hvor tøffe

rogalendingene er - etter en så ydmykende start, skal det mye innsatsvilje til for å samle seg igjen. Narvik hadde muligheter til å gjenta fjorårets fine tredjeplass, men kom til kort. Men, tiden da Nord-Norges representanter ble sendt hjem forslåtte og forkomne er forlenget forbi. Denne gangen var det Trondheims tur til å foreta en selvransakelse. Fusjonen mellom Trondhjems og Arbeidernes ga håp om en høy plassering, til tross for at laget hadde mistet nøkkelpillerne Jarle Reite og Pavel Popela. I stedet gikk de fra den ene katastrofen til den andre, og begynte til slutt å lure på om de fikk nok trening mot gode spillere hjemme i Trondheim. Turneringens største oddsbombe var imidlertid Akademisk sørgelige resultat: Desiderert jumboplass. De led under et par klare handicap; laget stilte uten reserver og hadde såpass store eksamensbekymringer at de til og med hadde vurdert å trekke seg før turneringen.

En nøkkelfaktor i ASKO's kollaps var det svake resultatet til den fryktløse lagkaptein Rune Djurhuus. Han var imidlertid ikke den eneste IM'en som fikk gjennomgå - hele turneringen så faktisk ut som en skytebane med de deltagende IM'er som skyteskiver. Gausel var konstant ute i hardt vær og viste tydelige tegn på sjakktretthet etter to slitsomme GM-turneringer. Kollegene Øgaard og Johannessen spilte også under pari. Bare Bern leverte en godt resultat, som lett kunne vært bedre om han ikke hadde latt seg svindle av Rune Djurhuus. Den påfølgende ordvekslingen mellom to tittelholdere ved lunsjbordet oppsummerer det hele: Første IM: Kondolerer. Andre IM: Takk i like måte.

NM for klubblag, Gausdal 12. - 15. mai

	1	2	3	4	5	6	lagp.	ind. p.
1. Bergens Schakkklub	♣	3	6	5	5	4½	9	23½
2. Oslo Schakselskap	3	♣	4½	5	4½	4	9	21
3. Randaberg Sjakklubb	0	1½	♣	3	5	4½	5	14
4. Narvik Sjakklubb	1	1	3	♣	3	3½	4	11½
5. Trondheim Sjakkforening	1	1½	1	3	♣	3½	3	10
6. Akademisk Sjakklubb	1½	2	1½	2½	2½	♣	0	10